

INTERVIEW Mary Koekenbier (83) exposeert in het jarige museum van wijlen Nic Jonk

'Het is een eenzaam beroep, maar ik word er zo blij van'

Ze is inmiddels 83, maar schildert nog gewoon door. „Het geeft me levensvreugd.” Alkmaarse Mary Koekenbier is al vijftig jaar kunstenares. Zaterdag opent ze haar jubileumexpositie in het museum van haar goede vriend, wijlen Nic Jonk, in Grootshermer. Het museum dat dit jaar zelf ook een feestje viert: het bestaat zestig jaar.

Marjolein Elfring
marjolein.elfring@mediahuis.nl

Grootshermer ■ Als jong meisje was Mary Koekenbier altijd al aan het tekenen en schilderen. Wat ze om zich heen zag, maar vooral heel veel koeienstallen, want daar was ze gek op. En dat is altijd zo gebleven. „De sfeer, het ruikt er lekker, het contact met de boer en boerin. Maar vooral de koeien zelf. Ik praat met ze, ik aai ze en dan voel ik me zo gelukkig. Mijn hele leven heb ik van koeien gehouden.”

Het lag dan ook helemaal niet voor de hand dat ze met een slager zou trouwen, maar dat is precies wat er gebeurde, vertelt ze met een grijns. Het huwelijk was echter geen lang leven beschoren en toen ze bij hem wegging, besloot ze haar passie te volgen. Ze ging schilderen. „Ik deed het gewoon, ik ben volledig autodidact.”

Wel kreeg ze korte tijd les van Jaap Sax, een van de schilders van de Bergense School. „Maar die stuurde me al snel de laan uit. Hij vond me veel te eigenwijs, ik gebruikte te veel kleur. Ik ben er huilend weggegaan, maar”, voegt ze met een ondeugend lachje toe, „het is uiteindelijk toch goedgekomen.”

Ondanks haar kleurgebruik kende ze wel degelijk een 'donkere periode', waardoor ze bekendstond als 'dochter van de Bergense School'. En contact met Bergense School-schilders had ze ook. „Ik kwam bijvoorbeeld regelmatig bij Arnout Colnot. Van hem kreeg ik geen les, maar ik mocht wel mijn schilderijen laten zien. En als hij een schilderij goed vond, noemde hij het een gvd'tje: een godverdorietje.”

De Bergense School verdween naar de achtergrond toen ze voor het eerst in Frankrijk kwam. „Toen heb ik het licht gezien”, zegt ze met een lach. Haar ogen beginnen te stralen. „Ik ontdekte kleuren die ik nog nooit had gezien. In Frankrijk ben ik op mijn plek. Strooien hoedje op, Franse chansons op de radio; dan voel ik me een kind van god.”

Frankrijk

Ze heeft dan ook jarenlang in Frankrijk lesgegeven, onder meer in de Drôme en de Jura. En tot afgelopen september gaf ze les in Bergen, 44 jaar lang. „Nu niet meer, maar ik mis het niet. Nu kan ik in alle rust werken. Ik ben de laatste jaren veel meer met art deco gaan werken en ook abstract. Dat wilde ik al heel lang eens proberen. Laat het maar gebeuren, draai het schilderij eens om. Dat was voor mij heel verrassend en onthullend.”

Nic Jonk speelde een belangrijke rol in haar kunstenaarsleven. „Ik

Mary Koekenbier: „Ik ben nog steeds verliefd op de beelden van Nic Jonk. Ze zijn aaibaar, warm en zo ontroerend.”

FOTO JIFOTO.NL/JAN JONG

„
We hebben
altijd contact
gehouden, het
was een heel
mooie
vriendschap

Mary Koekenbier

leerde hem op een bijzondere manier kennen. Lucas Bos, die was opgeleid in restaurant Koekenbier van mijn ouders, werd directeur van het Astoria Hotel in Brussel. Hij nodigde me uit om mijn schilderijen te exposeren en ik mocht nog iemand meenemen.”

Ze was helemaal idolaat van de beelden van Nic Jonk. „Ik ben er nog steeds verliefd op; ze zijn aaibaar, warm, ze beelden een verhaal uit, ze zijn zo ontroerend.” Ze trok de stoute schoenen aan en besloot op hem af te stappen. „Hij vond het geweldig leuk en we hadden meteen een klik, ook persoonlijk.”

Nauwe band

Hun gezamenlijke expositie in Brussel vormde het begin van een nauwe band. „We hebben altijd contact gehouden, het was een heel mooie vriendschap. En dat Zeger en Annelies (de zoon van Nic Jonk en zijn vrouw, red.) na zijn overlijden het museum hebben voortgezet, dat vind ik geweldig. Ik kom er ook nog steeds regelmatig.”

Toen Zeger Jonk in 2023 naar haar toe kwam met het idee dat zij met de olieverf, die nog steeds in zijn vaders atelier stond, schilderijen zou maken voor een expositie ter ere van het zestigjarig bestaan van het museum, hoefde ze niet lang na te denken. „Ik vond dat zo

60-jarig bestaan

De expositie 'Een feest van kleur' van Mary Koekenbier, ter ere van het feit dat zij vijftig jaar kunstenares is, opent zaterdag 19 april. Van 20 april tot en met 11 juli is haar werk te bewonderen in Museum en Beeldentuin Nic Jonk in Grootshermer. De tentoonstelling maakt deel uit van een reeks activiteiten vanwege het zestigjarig bestaan van het museum. Zo zijn er speciale optredens van Freek de Jonge met Ad Vanderveen (26 april) en van Sjors van der Panne (7 juni). Op 11 juli, de verjaardag van Nic Jonk, is er voor genodigden in het Hilton Hotel in Amsterdam een eerbetoon aan Nic Jonk. Dan wordt het niet eerder in brons gegoten beeld 'Moeder en kind', het favoriete beeld van Nic Jonk, gepresenteerd en onthuld. DJ en muziekproducent Ronald Molendijk componeert speciaal muziek bij het beeld.

mooi. En het valt ook nog eens samen met mijn vijftigjarig jubileum als kunstenares.”

Het was nog wel even de vraag of de verf na al die jaren - Nic Jonk overleed in 1994 - nog goed zou zijn. Ze schakelden Martin Bijl, de voormalig hoofdrestaurateur van het Rijksmuseum, in om de verf te onderzoeken. „Er zat echt een enorm dikke, vieze korst op, maar de verf eronder was gewoon nog goed. Ik was helemaal verrast.”

Ze ging aan de slag en maakte onder meer een schilderij van haar favoriete beeld: 'Verbinding.' „Bij zijn beelden wil ik wegdromen, vandaar dat ik het in avontkleuren heb geschilderd. Je kunt er echt bij wegmijmeren.”

Levensvreugd

Op de expositie komen zo'n vijftig werken van haar te hangen, zowel oude als nieuwe. En ze is nog lang niet klaar met schilderen. „Het is het mooiste dat er is. Dat ik kan weergeven in een doek wat ik heb gevoeld en gezien. Het is een eenzaam beroep, maar ik word er zo blij van. Als het klaar is en het is geworden zoals ik het bedoeld heb en het komt ook nog eens bij iemand terecht voor wie het bedoeld is, dat is geweldig. Daardoor heb ik er ook altijd van kunnen leven. Het geeft me levensvreugd, ik ben een gelukkig mens.”